

DÖME PIROSKA ESKÜVŐJE

Első férjemmel, Tiborral az egyházi esküvőnk a Bethlen téri zsinagógában volt 1933-ban. Mellettem áll anyám, Tibor mellett pedig az ő mamája. Mögöttem kalapban és szemüvegben Pista bátyám, Tibor mögött pedig Lajos. A balszélső nő az angol tanárnőnk volt, anyámnak a Kereskedelmi Bankban volt kolléganője. Ő tanított minket angolra annak idején. Ő nem ment férjhez, mert az nem volt szokás, hogy valaki tisztviselő is... vagy férjhez ment, vagy dolgozott. Anya is nagyon sajnálta őt. A mama és az angol tanárnő között a sógornóm, Pistának a felesége. Közvetlenül Tibor anyja mögött a hátsó sorban Sárika, az unokatestvérem, aki kint van Svédországban. Sárika mögött kalapban látható Pista bátyámnak a barátja, Weinberger. A fehér ruhás nő a Sárika után Joli, nagyon jó barátnőm volt, ő volt az egyik koszorúslány. Első férjemmel, S. Tiborral Brünmben, az Egyetem Elektromérnöki szakán ismerkedtünk meg. Tibor Újvidéken is élt gyermekkorában, mert a papája részt vett a baranyai Tanácsköztársaságba, és oda menekült 1921-ben a család, mikor visszacsatolták Magyarországhoz Baranyát. Tibor Újvidékről visszajött Pécsre, majd Pesten végzett a Bujovszky utcai reáliskolában. Brünmben matematika órán beültem a padba, ott ült egy ronda zöld nyakkendő, két ragyogó szem, és azt mondtam: nahát! Ez volt az első benyomás. Brünn után visszajöttünk Pestre. És akkor elhelyezkedtünk, Tibor a Hazai Fésűsfonóba. Textilmunkásként kezdte, de a felszabadulás után textilmérnökként dolgozott. Tibor akarta, hogy a háború után térjünk át a görögkeleti vallásra. Meg akart szabadulni a zsidóságától. Belementem, pedig nem voltam róla meggyőződve. Nem azért, mert vallásos lettem volna. Nem voltam vallásos, bár zsinagógában esküdtünk. Tudom, hogy az elvtársaim nagyon haragudtak érte. A szülők akarták igazán, és úgy gondoltuk, ha a szülők azt akarják, akkor legyen. Halálra röhögtük magunkat. Ott egymást csipkedtük, mert a rabbi nagy szabadelvű beszédet tartott „jó beszédet, szabadkőműves beszédet. Úgyhogy mi halálra neveltük magunkat, csipkedtük egymást a Tiborral. Gyuri, a fiunk született 1936. január 19-én, a Tibornak meg 21-én be kellett vonulni másfél évre katonának. Ez kötelező katonai szolgálat volt. Akkor még a zsidók is katonának mentek. Érettségivel karpaszományos lett volna, de tekintettel arra, hogy priuszos volt, politikai meggyőződése miatt csak sorkatona lett. Először őrzető, aztán tizedes lett. Nagyon jó katona volt, nagyon jó akart

lenni, hogy hamarabb leszereljen, de aztán nem szereltették le.